

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg har allerede tidligere, da vi havde dette Lovforslag til Behandling, flere Gange haft Lejlighed til at udtale mig om mit Standpunkt til denne Sag. Efter at Lovforslaget nu har været oppe i det andet Ting og er kommet tilbage, maa jeg i Modsætning til den sidste ærede Taler sige, at jeg ikke kan se, at det er et Lovforslag, som man med Glæde kan ønske gennemført. Princippet i Lovforslaget er det samme, som desværre blev lagt til Grund for Lovforslaget her i Tinget, nemlig at Beværternæring skal være Genstand for Bevilling. Lovforslaget adskiller sig fra det oprindelige Lovforslag derved, at Bevillingerne i visse Tilfælde og under visse Forhold kunne gives af Kommunerne, at der i alt Fald overlades dem en vis Indflydelse paa dette Forhold. Men det minder alligevel ud deri, at naar der ikke er truffet de Bestemmelser, som blandt andet forudsættes i Lovforslagets § 5, er det Indenrigsministeren, som skal træffe Afgørelsen. Der gives ogsaa i 2det Stykke af § 5 en særlig Ret for Øvrigheden til at gribe ind i en af Kommunalbestyrelsen trufne Afgørelse, som jeg paa ingen Maade kan være med til. Jeg mener, at den eneste Forbedring af Lovforslaget, som er foretaget i det andet Ting, er, at de Bestemmelser, som vedrøre Handel med Spiritus og bajersk Øl, ere fjernede. Den Urimelighed, at man lader en enkelt Næringsvirksomhed her i Landet være Genstand for Bevilling, er, som sagt, bevaret. Det Maal, man foregiver at ville naa, at begrænse den overdrevne Nydelse af Spiritus — et Maal, vi alle ere Tilhængere af — vil man ikke kunne naa ad den Vej. Jeg har nogen Ret til at sige dette i Kraft af den Omstændighed, at vi her i Kjøbenhavns Kommune i en Række af Aar i Henhold til en Lov af 1873 have haft et Forbud mod Udstedelsen af visse Arter af Beværterborgerskaber, og at den Tilstand, som derved er indtraadt, har været i høj Grad uheldig. Man har paa alle mulige, man kan næsten sige umulige, Maader søgt at omgaa Bestemmelserne, og herpaa blev der givet en direkte Anvisning ved, at man i den af mig nævnte Lov ikke gav Tilladelse til at lukke for Udstedelsen af Gæstgiverborgerskaber. Men rent bortset fra, at der er taget et meget stort Antal af disse, har man paa andre, jævnlig ret uheldige Maader søgt at skaffe sig Adgang til at drive Beværtning. Jeg tror, at man paa dette Omraade bør stille sig ligesom paa alle andre Omraader: saa længe man

overhovedet lader den fri Konkurrence være gældende i vort Erhvervsliv, bør Beværternæringen være stillet lige med al anden Næring. Derimod kan man — deri er jeg enig med Venner af Lovforslaget — stille visse Betingelser med Hensyn til de Former, hvorunder Beværternæring skal drives. Dertil er man berettiget paa samme Maade, som man af sanitære og moralske Grunde vedtager Bestemmelser om, hvorledes Forholdene skulle være i visse Fabrikker, Værksteder o. l. Naar jeg sagde før, at jeg havde nogen Grund til at tvivle om, at man vil naa en Indskrænkning i den overdrevne Nydelse af Spiritus ved den Fremgangsmaade, som her er foreslaaet, støtter jeg dette særlig paa en Udtalelse af Kjøbenhavns Politidirektør. For et Par Aar siden, da der var nedsat et Udvalg af Borgerrepræsentationen om denne Sag, afgav Politidirektøren den Erklæring, at det ikke kunde paavises, at den Indskrænkning af Beværterantallet, som havde fundet Sted i Henhold til de tidligere tagne Beslutninger, havde haft nogen Indflydelse paa den overdrevne Nydelse af Spiritus, med andre Ord, at det ikke kunde paavises, at de Ulemper, som over for det offentlige ere forbundne med Benyttelse af Værtshuse o. s. v., vare blevne mindre, efter at denne Indskrænkning havde fundet Sted. Det er sikkert nok, at man fra alle Sider bør — det vil jeg for mit Vedkommende ogsaa gerne — medvirke til, at Bestræbelserne for at begrænse Nydelsen af Spiritus faa saa megen Fremgang som muligt, men jeg tvivler meget om, at dette er den rigtige Vej. Jeg synes, at det er en af de sletteste Veje, man i saa Henseende kan betræde. Jeg tror, at man ved at stille visse, jeg kan godt sige, strenge Fordringer til de Lokaler, hvori, og til de Former, under hvilke Beværternæring maa drives, og ved at forbedre Befolkningens økonomiske Vilkaar og skaffe stigende Oplysning mellem de daarligst stillede Lag i vort Samfund langt sikrere vil naa det Maal, som man foregiver at tilstræbe og vel ogsaa haaber at naa ved en Lovgivning som den foreliggende. Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at saaledes som Lovforslaget her foreligger fra Landstingets Side, vil jeg, da jeg ikke har forandret mit Standpunkt til Forslagets Princip, ikke kunne stemme for dets Vedtagelse.

Zahle: Jeg tør vel forudsætte, at mit Standpunkt til denne Sag er det høje Ting nogenlunde bekendt fra tidligere Be-